

да познаимъ. Мени ми ся струва чи сѣ юще ѿ войскѣтъ Святославовѣ съ Българските владѣтели пренесени были 967 и (971 — 972), пакъ може да е было юще предъ Олгинѣтъ смърть (962), сирѣчь когато сѣ оплѣнили Българските сокровища, царските скривалища, черковите и книголожниците, къры-стололюбивите, а можа да ся рече и, на хри-стіанството преклонените Русски войници, юще тогова да сѣ заедно съ пленѣтъ си и нѣкои книги занесли. Послѣ кѣто ся кръ-сти Владимиръ (988) Руссія ние никакъ мо-гла да бѣде безъ божествены книги Бъл-гарски. Както лѣтописецъ Ішакимъ пише, комуто баремъ тука нека вѣровами, въ Ру-ссіѣ чакъ до Ярослава по черковите сѣ были пѣвцы се Българи, а вѣроятно е чи тыя, ни сѣ дошли въ Руссіѣ, безъ книги. Послѣ кѣто паднѣ Българското царство (1018), когато е въ Руссіѣ владалъ великі-ать книголюбителъ Ярославъ (1029 — 1054), за когото лѣтописцыте думать чи е ѿ сякѣ стѣриѣ книги сабыралъ, вѣроятно е чи сѣ тогава много важни рѣкописи Български изъ различити пѣтища въ Руссіѣ доносяни. Въ Ярославовото время, ако не и понапредъ направенъ е единъ манастиръ Русскій въ с. Горѣ, гдѣто е юще тогава имало много